

centralen, og at den danske Valuta vilde kunne holde til de Perspektiver, der indeholdes i Handelstraktaterne. Mindretallet havde i og for sig mest Lyst til at stemme imod Ratifikationen, men da Overenskomsten allerede var traadt i Kraft, maatte det fulde Ansvar paahvile Regeringen, og Mindretallet vilde under disse Forhold nøjes med at undlade at stemme.

Efter Mindretallets Opfattelse var denne Sag et nyt Bevis for den ulyksalige Udvikling, Danmark var blevet drevet ind i, fordi man havde forsømt i Tide at tilrettelægge et effektivt told- og handelspolitisk System og i Stedet havde maattet tage Tilflugt til en improviseret Ordning, der truede med før eller senere at bryde sammen under modstridende Krav, og Mindretallet maatte under Hensyn til den foreliggende alvorlige Situation indtrængende opfordre Regeringen til at *tage vort handels- og toldpolitiske System op til hurtig og effektiv Revision*, bl. a. ved at fremme det i Henhold til den sidste Valutalov nedsatte Afviklingsudvalgs Arbejde mest muligt, saa at den i Loven fastsatte Frist for Udvalgets Indstilling kunde overholdes.

Over for de Konservatives Synspunkter gjorde *Udenrigsministeren* gældende, at man fra tysk Side havde lagt Vægt paa, at en Række Enkeltheder forblev af fortrolig Karakter af Hensyn til de dertil knyttede økonomiske Interesser, men at ogsaa denne Del af Aftalerne havde været drøftet paa sædvanlig Maade med det udenrigspolitiske Nævn, ligesom Repræsentationer for de interesserede Erhverv havde deltaget baade i forberedende Drøftelser og i Drøftelserne med de fremmede Repræsentanter. — Rigsdagens Ansvar indskrænkede sig til den foreliggende Traktat og Slutprotokol, medens Ansvaret for de dertil knyttede Aftaler paahvilede Regeringen, paa samme Maade som en Række Beslutninger med Hensyn til Tildeling af Valutaattester var taget paa Regeringens Ansvar. Der var ikke Grund til at nære Bekymring for, at Overenskomsten vilde berede Vanskeligheder i Forholdet til England. Stigningen i Udførselen fra England til Danmark vidnede om, at Englændernes berettigede Forventninger i saa Henseende i fuldt Omfang var blevet opfyldt, og hvad Fremtiden angik, mente Ministeren ikke, at der kunde opstaa afgørende Vanskeligheder, saa længe Krisesituationen bestod og den danske Udførsel til andre Lande som Følge deraf var ret beskeden; hvis Krisesituationen forandredes, vilde der jo fremkomme helt nye Vilkaar.

Ved Sagens 2. og sidste Behandling i *Folketinget* vedtoges Forslaget til Rigsdagsbeslutning med 94 Stemmer mod 1 (*Kommunist*), medens 17 (*Konservative* og *Retsforbund*) undlod at stemme.